

နေဝိုးသက်

ရှေ့နေမဟုတ်
မေတ္တာရုံးခွင့်
ကိုယ်ပွားတစ်ထောင်ဟောင်ပဲခေါင်

နိဒါန်း

ညဉ့်က မဟူရာဝတ်ရုံကို လွှမ်းခြုံထားသည်။ ပြီး ... သည် နေရာက လူကုံထံများ နေထိုင်ရာ ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ဝန်း။ တစ်ခါတစ်ရံ ဖြတ်သန်းမောင်းနှင်သွားသော ကားသံညက်ညက်မှ တစ်ပါး အခြား ဆူညံသောအသံဗလံများ မကြားရ။

အိမ်ဖော်မလေး မကြည်တစ်ယောက် မီးဖိုခန်းထဲမှာ ဆေးကြောသုတ်သင်သန့်ရှင်းနေဆဲဖြစ်သည်။

မမလေးသစ္စာနှင့် အန်တီညိုက ပြန်မရောက်သေး။ ဆေးရုံတက်နေသော မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သတင်းသွားမေးနေကြသည်။

ထိုစဉ် မကြည်နားထဲသို့ အသံတစ်ခု တိုးဝင်လာသည်။ အထိတ်တလန့် အော်လိုက်သံသဲ့သဲ့ ဖြစ်၏။ ယောက်ျားသံဟု သိလိုက်၏။ အိမ်ရှေ့ကဟု မှန်းဆမိ၏။

ဆေးလက်စပန်းကန်ကိုချကာ မကြည် မီးဖိုထဲမှ ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။ ဧည့်ခန်းထဲသို့ဝင် လိုက်သည် နှင့် အခန်းထဲမှ ပြေးထွက်မည်ပြုနေသော သူတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ထိုသူကလည်း မကြည်ကို တွေ့သွားသည်။ မကြည် သူ့ကိုသိပါသည်။ ကိုမျိုးခိုင်။ မမလေး သစ္စာ၏ ချစ်သူ။ အန်ကယ် ဦးတောက်ထွန်း၏ တပည့်။

ကိုမျိုးခိုင်ပုံသဏ္ဌာန်က အထိတ်တလန့်ဖြစ်နေပြီး ကြောက်ရွံ့တုန်လှူ

ပ်နေဟန်ရှိ၏။ မကြည် ကိုတွေ့လိုက်သဖြင့် ပို၍ လန့်ဖျပ်သွားပုံပေါ်သည် ။ မျက်လုံးတွေ ဝိုင်းသွား၏။ မျက်နှာက သွေးမရှိသလို ဖြူရော်သွား၏။

“ကိုမျိုးခိုင်....”

မကြည်နှုတ်မှ လွှတ်ခနဲပင် ခေါ်လိုက်မိသည် ။

ကိုမျိုးခိုင် ပြန်မထူး။ နေရာမှ ချာခနဲလှည့်ကာ ပွင့်နေသောတံခါးမှ တစ်ရှိန်ထိုး ပြေးဆင်း သွားသည် ။ ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့်။ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ။

နားမလည်စွာ တွေးဆမရစွာဖြင့် မကြည် ပြန်လှည့်ပြီး မီးဖိုဘက်ပြန်မည်အပြုတွင် မျက်လုံးများက ဧည့်ခန်းတစ်နေရာသို့ ရောက်သွားသည် ။ ပြတင်းပေါက်နှင့်တည့်တည့် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ။ အန်ကယ် ဦးတောက်ထွန်းဖြစ်သည် ။ လဲကျနေသည် ။ ပက်လက်ကြီးဖြစ်သည် ။ ရင်ဝမှာ ဓားတစ်ချောင်း စိုက်ဝင်လျက်။ သွေးတွေက အင်္ကျီဖြူဖြူမှာ ခြင်းခြင်းနီလျက်....။

မကြည် .... ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့် အသံကုန် အော်လိုက်မိသည် ။

“အား....”

(၁)

“မေစံရှားဟာ အသက်ငယ်ပေမယ့် အရွယ်ထက်ပိုပြီး ရင့်ကျက်ပြည့်
ဝသူဖြစ်တယ်။ အထူးသဖြင့် စိတ်နှလုံးဖြူစင်ဖြောင့်မတ်မှုက စံတင်
လောက်တယ်....”

“အတွေ့အကြုံနည်းသေးပေမယ့် သူလိုက်တဲ့ အမှုတွေမှာ လျှောက်
လဲချက်ပေးတဲ့ အခါကျတော့ ကြောက်ခမန်းလိလိ ထက်မြက်ထူးချွန်
တာ တွေ့ရတယ်။ တရားခွင်မှာ မေစံရှား လျှောက်လဲနေတာဟာ သမ္မာ
ဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တွေ နှုတ်စီးနေသလိုပင်”

“မေစံရှားဟာ မိန်းကလေးဆိုပေမယ့် အများ သူငါ မိန်းကလေးတွေ
ထက် စိတ်ဓာတ်ရဲရင့်သူ ဖြစ်တယ်။ အမှန်တရားဘက်ကပဲ ရပ်တည်ပြီး
လိုက်ပါဆောင်ရွက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသလို အဲဒီလိုရပ် တည်လိုက်ပါဆော
င်ရွက်တဲ့ အခါ တစ်ဖက်က ဘယ်လောက်အရှိန်အဝါကြီးမားတဲ့ အကျိုး
ဆောင်ကြီး ဖြစ်နေပေစေ၊ နည်းနည်းလေးမှ တုန်လှုပ်စိုးရိမ်မှု မရှိဘူး။
အဲဒါဟာ မေစံရှားရဲ့ အရည်အချင်းပဲ”

“မေစံရှားကို အရည်အချင်းရှိတယ်လို့ ချီးကျူးရမှာ ထက် စိတ်ဓာတ်
ရေးရာကို ပိုပြီး ချီးကျူး ချင်တယ်။ ငွေကြေးရရှိဖို့ ပဓာနမထားဘူး၊ နာမ
ည်ကျော်ကြားဖို့ ပဓာနမထားဘူး၊ အားနည်းတဲ့ ၊ အဖိ နှိပ်ခံရတဲ့ ၊ နိမ့်ပါး
တဲ့ ၊ ပျောက်ကွယ်ဖုံးဝှက်နေတဲ့ အမှန်တရားဘက်ကိုပဲ ရွေးချယ်ပြီး တစ်
ခါတစ်ရံ သူက ငွေကြေးစိုက်ထုတ်ကုန်ကျခံပြီးတော့တောင် ကြိုးစား

ပေးလေ့ရှိတယ်လေ။ ဒါကြောင့်လည်း မေစံရှားလိုက်ပေးခဲ့လို့ မတရား ခံလိုက်ရမယ့် အနေအထားကနေ လွတ်မြောက်သွားခဲ့ရတဲ့ အပြစ်မဲ့တရားခံတွေအဖို့ မေစံရှားဟာ လောကပါလနတ်သမီးတစ်ပါးလို့ တင်စားရင် မမှားပါဘူး”

“ချစ်စရာကောင်းတယ်ဗျာ၊ ရုပ်ရည်ရူပကာ ချစ်စရာကောင်းတယ်လို့ တပ်မက်စိတ်မျိုးနဲ့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ကြည်ညိုလေးစား မြတ်နိုး စရာကောင်းတာကို ပြောတာ”

“မေစံရှားမှာ ထူးခြားတဲ့ ပါရမီရှိတယ်ဗျာ၊ အမှုတစ်ခုကို လာပြီးအပ်တာကိုနားထောင်လိုက်တာနဲ့ လျှို့ဝှက်ထားတာ၊ ဖုံးကွယ်ထားတာ၊ ပျောက်ဆုံးနေတာ၊ ဟန်ဆောင်နေတာ၊ အကွက်ဆင်ထားတာ ဆိုတာမျိုးတွေကို ချက်ချင်းအာရုံရလိုက်တယ်။ ဒါဟာ ဆင်ခြင်တွေးခေါ်နိုင်စွမ်းအား ထက်သန်စူးရှခြင်းပဲပေါ့”

“အရာရာကို စူးစမ်းလိုစိတ်ရှိတာ၊ အသေးအဖွဲကလေးတွေကို မြင်တတ်၊ ဂရုစိုက်တတ်တာ၊ ဘာကိုမှ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ မနေတတ်တာက လေးတွေဟာ စုံထောက်ရဲ့ ဗီဇစိတ်ကလေးတွေပဲ၊ ဒါကြောင့် မေစံရှားက အမှုတစ်ခုကို တရားခွင်မှာ အကျိုးဆောင်အဖြစ်နဲ့ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ရုံတင်မကဘူး၊ တချို့ကိစ္စတွေကို တရားခွင်ပြင်ပမှာ လည်း လေ့လာထောက်လှမ်းပြီး ဖြေရှင်းပေးနိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ကတော့ သူ့ကို ရှေ့နေစုံထောက်လို့ အမည်ပေးထားတယ်ဗျာ”

ကျွန်တော့်ချစ်သူမို့ ကျွန်တော် အမွှမ်းတင်နေခြင်းမဟုတ်ပါ။ ပန်းသတင်း လေညင်းဆောင်ခြင်းသာ ဖြစ်သည် ။ မေစံရှား၏ ဆရာသမားများ ၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ နှင့် မေစံရှားလိုက်ပါဆောင် ရွက်ပေးခဲ့သော အမှုသည် များက အထက်ပါအတိုင်း မေစံရှားကို ဝေဖန်ကဲဖြတ်ခြင်းဖြစ်ပါ

သည် ။

ဆရာသမားဖြစ်သော ဦးကျော်ဇေယျက

“သမီးဟာ.... လူ့လောကအကျိုးကို သယ်ပိုးဖို့ တာဝန်ပေးခြင်းခံရလို့ ရောက်လာတဲ့ နတ်သမီးလေးပဲ၊ သမီးရဲ့ မွန်မြတ်တဲ့ နှလုံးသားကို မောဟအမှောင်တွေ ခွင်းတဲ့ နေရာမှာ သုံးပါ၊ ဘယ်သောအခါမှ မတွေ့ဝေပါနဲ့ ၊ ဘုရားက သမီးနောက်က မားမားမတ်မတ်ရှိနေပါတယ်”ဟု ကျွန်တော့် ရှေ့မှာ ပင် ပြောဖူးသည် ။

အစ်ကိုကြီးသဖွယ် ... ခင်မင်လေးစားရသော ဆရာဦးတင်ယု (စာရေးဆရာ ချစ်ကိုကိုယု)က လည်း -

“ညီမလေးကို အစ်ကိုကြီးက အစ်ကိုကြီးထက်တောင်ပိုပြီး အားထားလေးစားတယ်”ဟု ဆို ဖူးသည် ။

ထားပါ...။

သည် အကြောင်းတွေကို ဖောက်သည် ချနေသည် မှာ မေစံရှားကို စကားဖြင့် စင်ပေါ်တွန်းတင် နေခြင်းမဟုတ်ပါ။ မေစံရှား၏ သဘာဝ၊ မေစံရှား၏ စိတ်နေစိတ်ထား၊ မေစံရှား၏ ရပ်တည်မှု၊ မေစံရှား၏ အရည်အသွေးကို စာဖတ်သူနှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုခြင်းသာ ဖြစ်သည် ။ (မေစံရှား၏ အကြောင်းအချို့နှင့် မေစံရှားလိုက်ခဲ့သောအမှုအချို့ကို ဖြစ်ရပ်မှန်စုံထောက်မဂ္ဂဇင်းတွင် လည်း ကျွန်တော် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ဖူးပါသည် ။)

မေစံရှားအသက်မှာ နှစ်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်မျှသာ ရှိပါသေးသည် ။ ဥပဒေဘွဲ့ကိုရရှိပြီး ရှေ့နေဘဝကို ခုံမင်တပ်မတ်စွာ ခံယူလာခဲ့သူဖြစ်သည် ။ အခြေခံပညာအထက်တန်းကို အောင်စဉ်က အခြား သောအသက်မွေးဝ

မ်းကျောင်းတက္ကသိုလ်များကို တက်နိုင်ခွင့်ရှိသော အမှတ်များ ရရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ရှေ့နေအလုပ်ကိုသာ မျှော်မှန်း၍ ဥပဒေပညာကိုသင်ယူရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရာ မိဘများ နှင့်ပင် သဘောထားကွဲလွဲခဲ့ကြသည်။ နောက်ပိုင်းကျမှ သာ တစ်ဦးတည်းသောသမီးဖြစ်သည့် မေစံရှား၏ ပြင်းပြခိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မိဘများက နားလည် လိုက်လျောပေးခဲ့ကြသည်။ ။

“ငိုစားရယ်စားတို့၊ ခွစားတို့၊ အပူစာစားတဲ့ သူတို့ မဖြစ်စေရဘူး။ ပူပန်သောကရောက်နေသူတွေ၊ ဒုက္ခတွေ့နေသူတွေ၊ အခက်အခဲအကျပ်အတည်း ရင်ဆိုင်နေကြရသူတွေကို ကူညီနိုင်ဖို့ ပဲ ရှားက ရည်ရွယ်တာ၊ ရှားကိုနားလည်မှ ချစ်ပါ”ဟု ကျွန်တော် မေစံရှားကို ချစ်ခွင့်ပန်စဉ်က ပွင့်လင်းစွာ ပြောပြခဲ့သည်။ ။ ထိုစဉ် ရှား တက္ကသိုလ်တက်နေဆဲ။

ရှားကို လှပချောမွေ့သူဟု မဆိုနိုင်ပါ။ ရှင်းသန့်ရိုးသားမှုသာ သူမ၏ အလှဖြစ်သည် ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ ။ အသားက ရွှေလိုဝင်းပမနေပါ။ အညိုဘက်သို့ အနည်းငယ်ယိမ်းနေသော အသားဝါကလေး ဖြစ်သည်။ ။ ထူထဲကွေးညွတ်သော မျက်ခုံးများက သဘာဝအတိုင်း မေစံရှားမျက်နှာတွင် ရှိနေ၏။ ယင်းမျက်ခုံးများက မေစံရှား၏ စဉ်းစားဆင်ခြင်မှု သင်္ကေတ။ ။ ယင်းမျက်ခုံးများ အောက်မှ တောက်ပစူးရှသော မျက်ဝန်းအစုံမှာ မူ အရာရာကို ထွင်းဖောက်မြင်နိုင်စွမ်းရှိသည် ဟု ပင် ဆိုချင်၏။ မေစံရှားက စူးနစ်စွာ ကြည့်လိုက်ပြီဆိုလျှင် မည်သူမျှ ဟန်ဆောင်ဖုံးကွယ် လိမ်ညာ၍ မရနိုင်တော့ဟု ကျွန်တော်ထင်သည်။ ။ ထိုစွမ်းပကားများကို ရှားမျက်လုံးများက ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း မြင်သူတိုင်း ဝန်ခံကြရ၏။ ပြီး ဖြောင့်စင်းသောနှာတံနှင့် မထူမပါး၊ ပီရိသေသပ်သော နှုတ်ခမ်းများ ။ ထိုနှုတ်ခမ်းများကလည်း ဖရ သဝါစာဝေး၍ အလိမ်အညာမုသားကင်းစွာ စကားနည်းနည်းသာ ပြောတတ်သည်။ ။ ပြောစကားတွေမှာ နူးညံ့ညင်သာသ

လောက် မှန်ကန်မှုအင်အားတွေက ကြီးမားလွန်းလှ၏။ ခြုံပြောရလျှင် မေစံရှားမျက်နှာမှာ မိန်းကလေးများ ၏ ဆွဲဆောင်ညှို့ငင်နိုင်စွမ်းမျိုး တစ်ခုမျှမရှိ။ သာမန်မျှ။ ရိုးစင်းသော သဘာဝမျှသာ။

မေစံရှားခန္ဓာကိုယ်နှင့် အရပ်အမောင်းမှာ မူ ယနေ့ခေတ်မိန်းကလေးများ လို အဆီကျအသား ကျစ် သွယ်လှ၏။ သို့သော် ကျန်းမာရေးနှင့်လည်း ညီညွတ်၍ ကြံ့ခိုင်မှုရှိ၏။ အားကစားလိုက်စားခဲ့သူပီပီ အချိုးအဆစ်လှပသည် ။ ကျောင်းတုန်းက မေစံရှားသည် ကရာတေးသမား။ ခါးပတ်နက်အဆင့်ပင် ရထားခဲ့သူ။ ဆုတံဆိပ်များ ပင် ရဖူးသူဖြစ်သည် ။

မေစံရှား သွားလာလှုပ်ရှားပုံနှင့် အမူအရာတို့ က အများ တကာထဲက မိန်းကလေးတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါ၏။ ထင်ပေါ်လောက်စရာ ထူးခြားမှုမရှိ။ အပြင်အဆင် အခြယ်အသလည်း ကင်းလှ၏။ မိတ်ကပ်ကို အနည်းအကျဉ်းမျှ သနပ်ခါးနှင့်ရော၍ သုံးတတ်ရုံမှ အပ လှပဆွဲဆောင်မှုရှိအောင် မပြုပြင်တတ်။ “အလှပြင်အတတ်မှာ တော့ ရှားဟာ အညံ့ဆုံးနေမှာပဲ၊ မလှလို့ မချစ်တော့ရင်လည်း ရပါတယ်နော်”ဟု ရှား ပြောတတ်သည် ။ “ကိုကိုက အဲဒီအလှကို ချစ်တာ မဟုတ်ဘူး ၊ ရှားရင်ထဲက အလှကို ချစ်တာ”ဟု ပြောတော့ “အဲဒါ ကိုကိုက စာရေးဆရာမို့ ဝတ္ထုဖွဲ့စကားလုံးတွေ ပြောတာပါ၊ အလှအပကို မကြိုက်တဲ့ ယောက်ျား မရှိပါဘူး”ဟု ရှားက ချေပသည် ။

“မှန်တယ် ... ရှားပြောတာ ကိုကို မငြင်းလိုဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဗဟိဒ္ဓအလှက အနိစ္စသဘောရှိ တယ်လေ၊ အဇ္ဈတ္တအလှကမှ ....”

“ဟင့်အင်း...အဇ္ဈတ္တအလှဆိုတာလည်း တရားမမ္မနဲ့ အညီ အမြဲနှလုံးသွင်းဆင်ခြင်နိုင်မှ ပါ၊ သတိလွတ်ရင် အလှပြယ်တတ်ပါတယ်”

“စာရေးဆရာက ရှေ့နေမလေးကို ပြိုင်မပြောရဲပါဘူးဗျာ၊ အရှုံးပေး

ပါတယ်”

သည် တော့လည်း မေစံရှား နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် ရယ်မောသည် ။ ရှား ရယ်သံ၊ ရှားရယ်ဟန်ကလည်း ကလေးတစ်ယောက်လို အပြစ်ကင်းသည် ဟု ကျွန်တော်ခံစားရသည် ။

“ရှားကို ကိုကို အမြဲတမ်းနားလည်ပြီး ချစ်နေနိုင်ပါစေလို့ ရှား ဆုတောင်းပါတယ်၊ ရှားကို မနှစ်မြို့စရာတွေလို့ ကိုကို အချစ်ပေါ့သွားရင်လည်း ရှား ကျေကျေနပ်နပ် ခံယူပါ့မယ်။ ဒါမှ မဟုတ် အခြားလှတဲ့ သူတွေ ကိုကိုရင်ထဲဝင်လာလို့ ရှားက အရှုံးပေးရမယ်ဆိုရင်လည်း ရှား ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ အလျှော့ပေးလိုက်ပါမယ်”

“အဲဒီလိုတော့ မပြောနဲ့ ရှား၊ အဲဒီစကားကတော့ ကိုကိုနှလုံးသားကို ရှား စော်ကားတာ”

“ မဟုတ်ဘူး ... မဟုတ်ဘူး ၊ ရှားပြောတာ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး ၊ ရှားက ရှားရင်ထဲမှာ ရှိတာကို ပြောတာပါ၊ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ”

“နှလုံးသားကို ကိုယ်ပွားခဲ့သူ မဖြစ်စေရဘူးလို့ ကိုကိုကလည်း ရှားယုံအောင် ပြောလိုက်ပါ့ မယ်နော်”

“ကိုကိုက နှလုံးသားကို ကိုယ်ပွားမခဲ့ဘူးဆိုတာလည်း ရှားက အကြွင်းမရှိ ယုံကြည်ပါတယ် ကိုကို၊ အဲ... ဒါပေမဲ့ စကားစပ်လို့ ကိုကိုကို ပြောရဦးမယ်၊ ကိုယ်ပွားရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်အကြောင်း”

“ကိုယ်ပွားရှိတဲ့ လူ၊ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ်ပွားမှ တစ်ခု နှစ်ခု မဟုတ်ဘူး ၊ တစ်ထောင်တောင်မှ ”

“ဘယ်သူလဲ... ဘယ်သူလဲ”

“ဘယ်ကလဲတော့ မသိဘူး၊ သူ့နာမည်ကတော့ ကိုယ်ပွားတစ်ထောင်
မောင်မဲခေါင်တဲ့ ”

မေစံရှားက ပြောပြောဆိုဆို သူမ၏ စားပွဲအံ့ဆွဲထဲမှ စာအိတ်တစ်အိတ်ကိုထုတ်၍ ကျွန်တော့်ကို ပေးသည်။ ။

“အဲဒါ ဒီနေ့ရောက်လာတဲ့ စာ”

သည် ကစ၍ ...

ကိုယ်ပွားတစ်ထောင် မောင်မဲခေါင်နှင့် ကျွန်တော်တို့ ဇာတ်လမ်း ဆက်ရလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်နှင့် ရှား မတွေးမိခဲ့ရိုး အမှန်ပါ။ သို့သော် အမှန်တကယ်ပင် ကိုယ်ပွားတစ်ထောင် မောင်မဲခေါင်သည် ကျွန်တော်နှင့် ရှားဘဝအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့ပါလေပြီ။

*

(၂)

ဒေါ်မေစံရှား . . .

ရှေ့နေလောကက ဒေါ်မေစံရှားသတင်းကို သတိပြုမိခဲ့တာတော့ အတန်ကြာခဲ့ပါပြီ။

ပြီးခဲ့တဲ့ မောင်ရဲသူအမှုမှာ အပြစ်မဲ့တဲ့ မောင်ရဲသူကို ကြိုးစင်ပေါ်က နေ ဆွဲချနိုင်ခဲ့တဲ့ အတွက် ဒေါ်မေစံရှားကို ဂုဏ်ပြုစကားမပြောရရင် တာဝန်မကျဘူးလို့ ခံစားနေရလို့ ဒီစာကို ရေးလိုက်ရတာပါ။

ချီးကျူးဂုဏ်ယူပါတယ် ဒေါ်မေစံရှား။

အထူးသဖြင့် ဒေါ်မေစံရှားကို အမှုအပ်တာလည်း မဟုတ် ငွေကြေးလည်း တစ်ပြားတစ်ချပ်ရ တာလည်း မဟုတ်ဘဲ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ပါရစေလို့ ခွင့်တောင်းပြီး မောင်ရဲသူကို ဝင်ရောက်ကယ်တင်ခဲ့တဲ့ ဒေါ်မေစံရှားရဲ့ နှလုံးသားကို အနှိုင်းမဲ့ပါပဲလို့ ဂုဏ်ပြုပါရစေ။

အခွင့်သင့်ရင် ဒေါ်မေစံရှားကို ကူညီခွင့်ရပါစေလို့ တောင် ကျွန်တော် ဆုတောင်းနေပါတယ်။ ဆက်လက်ပြီး အပြစ်မဲ့သူတွေကို ကူညီနိုင်ပါစေ။ ကယ်ဆယ်နိုင်ပါစေလို့ လည်း ဆုမွန်ကောင်း ပို့သ လိုက်ပါတယ်။

လေးစားသော

ကိုယ်ပွားတစ်ထောင် မောင်မဲခေါင်

“ကိုကို ဘယ်လိုမြင်လဲ”

စာကိုဖတ်ပြီး ခေါက်ကာ စာအိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်နေသော ကျွန်တော့်ကို အကဲခတ်သလို ကြည့်နေသော ရှားက မေးခွန်းထုတ်လေသည်။ ။ စာအိတ်ကို ရှား၏ ရှေ့သို့ ချပေးလိုက်ရင်း...

“အဲဒီ ရဲသူအမှုအကြောင်းကို ကိုကို ဝတ္ထုရေးချင်တယ်”ဟု ပြောလိုက်သည်။ ။

“ကိုကိုက လုပ်ပြီ”

မေစံရှားအကြောင်း မေစံရှားလိုက်ခဲ့သော အမှုများ အကြောင်း ရေးချင်သည် ဟု ပြောသည့်အခါတိုင်း ရှား ဤသို့ပြောတတ်သည်။ ။ အမှန်အတိုင်းပြောရမည်ဆိုလျှင် ရှားက ရေးခွင့်မပေးပါ။ ကျွန်တော်ကသာ ရေးသင့်သည် ဟု ယူဆ၍ အတင်းအဓမ္မခွင့်တောင်း၍ ဖြစ်စေ၊ ခွင့်မတောင်းဘဲဖြစ်စေ ကျွန်တော် တာဝန်ယူရသော ဖြစ်ရပ်မှန်စုံထောက်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဝတ္ထုတိုကလေးများ အဖြစ် ကိုးပုဒ် ဆယ်ပုဒ်ခန့် ရေးခဲ့ဖူးပါသည်။ ။ “ကိုကိုက ရှားရဲ့ ချစ်သူမို့ ရှားကို ကြော်ငြာပေးနေတာမျိုး ဖြစ်မှာ စိုးတယ် ကိုကို၊ ပြီးတော့ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုကို ရှားမလိုချင်ဘူး”ဟု ရှားက ပြောတတ်သည်။ ။ ကိုယ်ပွားတစ်ထောင် မောင်မဲခေါင်ပြောသည့် မောင်ရဲသူအမှုမှာ လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှသည်။ ။ မိဘနှင့်သားသမီး မေတ္တာ နက်နဲမှုများ သာမက လျှို့ဝှက်ချက်များ လည်း ပါသည်။ ။ အခွင့်သင့်လျှင် မေစံရှား ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်အဖြစ် ကျွန်တော် ရေးဖွဲ့ပါဦးမည်။

“ရှားမေးတာက အဲဒီစာပါ အကြောင်းအရာနဲ့ စာထဲမှာ ပါတဲ့ ကိုယ်ပွားတစ်ထောင် မောင်မဲခေါင်ဆိုတဲ့ အပေါ်မှာ ကိုကိုအမြင်”

ရှားက ထပ်ပြောသည်။ ။

“လက်ရေး ဆိုရင်တော့ သူ့ရဲ့ စိတ်အနေအထား၊ အမူအကျင့်ကို ခန့်မှန်းနိုင်တာပေါ့။ အခုဟာက ကွန်ပျူတာနဲ့ ရိုက်ထားတာ၊ လက်မှတ်တောင် မပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒါကပဲ ထူးခြားချက်တစ်ခု ဖြစ်နေတယ် ရှား၊ ဒါဟာ သူ့ကိုမသိစေချင်ဘူးဆိုတဲ့ သဘော၊ လျှို့ဝှက်တဲ့ သဘောပဲ”

“ဟုတ်တယ် ကိုကို”

“ပြီးတော့ ကွန်ပျူတာနဲ့ ရိုက်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ကိုကြည့်၊ ဒီစာဟာ လျှို့ဝှက်သဘောတွေပါနေလို့ တခြားကွန်ပျူတာမှာ အငှားသဘောနဲ့ ပိုက်ဆံပေးရိုက်တာ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သူ့ကိုယ်ပိုင်ကွန်ပျူတာနဲ့ သူ ကိုယ်တိုင် ရိုက်တဲ့ သဘောပါတယ်၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

“ရှား လက်ခံပါတယ်”

“ဒီတော့ ပထမဆုံး မှန်းဆလို့ ရတာက ဒီလူဟာ ကိုယ်ပိုင်ကွန်ပျူတာ ဝယ်သုံးနိုင်တဲ့ သူ၊ ပညာတတ်၊ ဥစ္စာပစ္စည်းရှိသူတစ်ယောက် ဖြစ်ရမယ်”

“မှန်တာပေါ့”

“နောက်တစ်ခု ... ရှားကို ဂုဏ်ပြုစကားမပြောရရင် တာဝန်မကျဘူးလို့ ခံစားရတယ်ဆိုတဲ့ စကား၊ ဒါကိုကြည့်ရင် ရှားလိုပဲ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူတွေ၊ နိမ့်ကျဖိနှိပ်ခံရသူတွေ၊ စွပ်စွဲပုတ်ခတ်ခံရသူတွေ ဘက်က ရပ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒမျိုး ရှိသူဖြစ်ရမယ်၊ ကူညီချင်သူဖြစ်ရမယ်”

“ရှားတွေ့တာနဲ့ ကိုကိုတွေ့တာ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ”

“အဲ ... နောက်တစ်ခုက ရှားလိုက်တဲ့ အမှုတစ်ခုကို အရင်းအမြစ်ကျကျ သိနေတယ်ဆိုတော့ ရှားနဲ့ မဝေးတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကလူ ဖြစ်ရမယ်၊ ဟုတ်တယ်နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“နောက်ဆုံးတစ်ခုကတော့ နာမည်ပဲ၊ ကိုယ်ပွားတစ်ထောင် မောင်မဲ ခေါင်ဆိုတာ နာမည်ရင်း မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကိုကိုတို့ စာရေးသူတွေ ကလောင်အမည်ယူသလို သူ့ကိုယ်သူ ပေးထားတဲ့ အမည်”

“သိပ်မှန်တယ် ကိုကို”

“ပြီးတော့ ဂန္တိရဆန်ဆန်နာမည်မျိုးဖြစ်လေတော့ လျှို့ဝှက်တဲ့ ပညာရပ်တွေ လိုက်စားသူဖြစ် ချင်နေမှာ ၊ ဒါတော့ ကိုကိုလည်း သေချာမပြောနိုင်ဘူး”

ရှား ပြုံးသည် ။

“ဒီနေရာမှာ တော့ ကိုကိုနဲ့ ရှား ယူဆချက် နည်းနည်းကွဲနေပြီ၊ ရှား ယူဆတာက ဒီလူက ဒီနာ မည်ကို တမင်ပေးတာ၊ လူတွေစိတ်ဝင်စားအောင်ပေးတဲ့ နာမည်၊ လျှို့ဝှက်ချင်တဲ့ သဘောလည်း ပါတယ်၊ဒါပေမဲ့ ဂန္တိရလောကီပညာရပ်ကို လိုက်စားလို့ မဟုတ်ဘဲ ပုံစံအမျိုးမျိုး၊ အသွင်အမျိုးမျိုးနဲ့ လူတွေကြားကို တိုးဝင်လှုပ်ရှားမယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်မျိုး ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ရှားထင်တယ်၊ ဒီနာမည် ကြည့်ပြီး ဒီလူဟာ ရည်ရွယ်ချက်တစ်ခုနဲ့ လှုပ်ရှားမယ့်လူ၊ ဒါမှ မဟုတ် လှုပ်ရှားနေတဲ့ လူလို့ ရှားယူဆတယ်”

“နောက်တစ်ခု ရှားသိထားသလောက် ပြောရရင် ဒီစာရွက်မှာ ရိုက်ထားတဲ့ ဗာရာဏသီ Font ဟာ IBM ကွန်ပျူတာတွေမှာ သုံးလေ့သုံးထသိပ်မရှိဘူး၊ Apple ကွန်ပျူတာတွေမှာ ပဲ အသုံးများ တယ်၊ ပြီးတော့ ကိုကိုသတိထားမိလား၊ စာရွက်ပေါ်မှာ အနက်စက်ကလေးသုံးစက်လေ၊ အဲဒါ printer ကြောင့်ပဲကိုကို”

ကျွန်တော် ပြီးမိသည် ။ ရှားပြောမှ ကွန်ပျူတာရိုက်ထားသော စာရွက်ကလေးကို ပြန်ကြည့်မိ၏။ စာလုံးတွေက အဝိုင်းမဟုတ်၊ ရှေးဆန်သော စာလုံးများ ဖြစ်သည် ။ ပြီးတော့ စာရွက်အလယ်မှာ အနက်စက်ကလေးသုံးစက်က အပေါ်အောက် စီတန်းလျက်။

“ရှား... ကိုကိုထက်ပိုပြီး တွေ့မိမြင်မိတယ်ဆိုတာ ကိုကို မငြင်းနိုင်ပါဘူး၊ ရှားတွေ့မိသလို ကိုကိုမတွေ့မိတာ အမှန်ပဲ၊ ရှားပြောတာ သဘာဝကျတယ်၊ မှန်တယ်”

ထိုအခိုက် အခန်းထဲသို့ ဆရာချစ်ကိုကိုယု ဝင်လာသည် ။

“ဒီနှစ်ယောက် ဘာတွေများ တွတ်ထိုးနေကြတာလဲ၊ ကျွန်တော်ဝင်လာတာနဲ့ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားပြီထင်တယ်”

ဆရာချစ်ကိုကိုယုက ရယ်၍ ပြောသည် ။ ကွမ်းမပြတ်တမ်းဝါးလျက် ရှိသော ဆရာချစ်ကိုကိုယု ကို အပြုံးဖြင့်ကြည့်၍ ...

“မဖြစ်ပါဘူးအစ်ကိုကြီးရာ၊ လူတစ်ယောက်အကြောင်း ပြောနေတာပါ”ဟု ရှားကပြောသည် ။

“ကိုယ်ပွားတစ်ထောင်မောင်မဲခေါင်တဲ့ ကိုယုရ”

ဆရာချစ်ကိုကိုယုနှင့် ကျွန်တော်မှာ စာရေးသူချင်းမို့ ရင်းနှီးမှုရှိကြ၏။ ကျွန်တော့်ထက်အသက်ကြီးသူမို့ ကိုယုဖြစ်စေ၊ ဆရာချစ်ဟု ဖြစ်စေ ကျွန်တော်က ခေါ်တတ်သည် ။ သူကမူ ကျွန်တော့်အား ညီလေးဟု လည်းကောင်း ကိုသော်ဟု လည်းကောင်း ခေါ်သည် ။

“ကျွန်တော် ကြားဖူးတာကတော့ ခြေရာတစ်ထောင် မောင်မဲခေါင်ပါ”

”

“အဲဒါက ဟိုအရင်က ထွက်လမ်းကျင့်တဲ့ သူ၊ ဒါက အခု နှစ်ဆယ့်တ

စံရာစုမှာ ပေါ်လာတဲ့ လူ၊ ကွန်ပျူတာမောင်မဲခေါင်ဗျ”

“ကဲ...အဲဒါထားပါတော့ ကိုကိုရယ်၊ အခု အစ်ကိုကြီးက ကိစ္စရှိလို့ လာတာထင်တယ်၊ ပြောပါဦး အစ်ကိုကြီးကိစ္စ”

ရှားက ကျွန်တော့်စကားကိုဖြတ်၍ ဆရာချစ်ကိုကိုယုကို ပြောသည် ။ ဆရာချစ်ကိုကိုယုက ယူလာသောဖိုင်များကို စားပွဲပေါ်တင်ရင်း ...

“ညီမလေးကို အကူအညီတောင်းမလို့ ၊ မနက်ဖြန် အစ်ကိုကြီးရဲ့ ရုံး ချိန်တစ်ခုကို ဝင်ပေးလို့ ရမ လားလို့ ၊ အားတော့နာပါတယ်”

“ရပါတယ်အစ်ကိုကြီး၊ မနက်ဖြန် ရှား အားပါတယ်၊ ရှား ဝင်ပေးပါမယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲ ညီမလေးရယ်၊ အစ်ကိုကြီးကလည်း ရှားကို အကူအညီတောင်းရင် ရမယ်မှန်း သိလို့ တမင်...ဟဲဟဲဟဲ...ညီလေးလည်း သဘောတူတယ်နော်၊ သွားစရာလာစရာများ ချိန်းထားတာ ရှိသေးလား”

“မရှိပါဘူး ကိုယုရာ၊ ရပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ရှားကလည်း ဒီလိုမျိုးကူညီဖို့ ကို စောင့်နေတာပါ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က နာမည်သစ်တစ်ခု ပေးမလို့ တောင် စဉ်းစားနေတာ”

ဆရာချစ်ကိုကိုယုကိုပြောရင်း ရှားကို မျက်လုံးဝေကြည့်တော့ ရှားက ကျွန်တော့်ကို ကြည် ကြည်ပြုံးပြုံးလေး ကြည့်နေသည် ကို တွေ့သည် ။ ကျွန်တော်က အနောက်အပြောင်စကားတစ်ခု ပြောတော့မည်ကို သိနေပါသည် ဆိုသည့် ကြည့်ခြင်းမျိုးလည်း ဖြစ်သည် ။

“ဘာလဲ ကိုသော်ရ၊ ညီမလေးအတွက် နာမည်သစ်”

“ဪ... သူ့မိတ်ဆွေသစ်နဲ့ လိုက်ဖက်အောင်လို့ အခုပဲ စဉ်းစားမိသွားတာပါ”

“ဒါဖြင့် ပြောလေကိုကို”

ရှား ဝင်မေးသည် ။ ကျွန်တော်ပေးမည့်အမည်သစ်ကို ရှား သိချင်နေ
ပုံရ၏။ ကျွန်တော် ပြုံးလိုက်ရပါသည် ။

“ကဗျာလည်း ဆန်ပါတယ်၊ တစ်ထောင်ကိုယ်ပွား မေစံရှားပေါ့”

*